

[Udenrigsministeren.]

ser ikke, hvorledes dette skal lade sig gøre. Jeg tror ikke, man kan træffe Aftale om begrænsede militære Foranstaltninger, uden at dette fra alle Sider vil blive opfattet som ensbetydende med et Forsvarsforbund, men hvad jeg lægger særlig Vægt paa her, er, at jeg ingeniunde ønsker Samarbejdet mellem de nordiske Lande begrænset til rent økonomiske Spørgsmaal, men er fuldt rede til at medvirke til, at det udvikles videre i det Spor, som det allerede er inde i: et omfattende Samarbejde paa alle saadanne Omraader, hvor praktiske Muligheder og politiske Vilkaar i Øjeblikket skaber Betingelserne derfor.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram mente, at jeg vel af mig selv kunde have gjort den Indskrænkning i det, han stillede op angaaende Udstedelse af Attester, at det var klart, at Udstedelse af Attester paa et Land ikke maatte hindre den Samhandel, man var forpligtet til over for andre Lande, og det kunde jeg jo ogsaa nok. Men der ligger i denne Sag efter min Opfattelse saa mange uklare Punkter, at det er en nyttig Opgave at søge at faa dem klaret saa godt som muligt. Derfor slog jeg ned paa dette Punkt, hvor det ærede Medlem havde sagt, hvad man jo har hørt saa mange Gange, at man vil have udstedt de Attester, man overhovedet kunde faa til Tyskland; det er hele Tiden Tysklands-afsætningen, man har peget paa. Deroverfor sagde det ærede Medlem til mig, og det er jo altsaa allerede et Skridt, som understreger det Spørgsmaal, vi skal have klaret fuldstændig, men som jeg ikke tror, vi kan klare her i Tinget — det ærede Medlem spurgte mig, om man med Rette kan sige, at der er lagt Afsætningen af danske Landbrugsprodukter Hindringer i Vejen ved den Stilling, vi har taget over for Tyskland. Jeg siger, at jeg tror ikke, vi kan faa dette Spørgsmaal virkelig klaret her i Tinget. Jeg har hele Tiden sagt, at Diskussionen her kun skulde være Optakten til den Forhandling, som jeg ikke nærer Tvivl om, at den højtærede Udenrigsminister vil faa med Landstingsmand Hauch i det andet høje Ting.

Til den højtærede Udenrigsminister vil jeg gerne yderligere sige, at det kan vist ikke være rimeligt og naturligt, at man ved en Lejlighed som denne angiver, hvilke

Spørgsmaal man mener der paa den ene og den anden Maade skulde tages op til Drøftelse mellem de nordiske Lande. Jeg understreger, at Udenrigsministeren ikke blot vil tage de økonomiske, men ogsaa andre Spørgsmaal op. Det, jeg først og fremmest har ønsket og gjort mig til Talsmand for, var, at man kunde faa saadanne forudsætningsløse Drøftelser af alle Spørgsmaal. Om Udenrigsministerens Tale kan forstaas saaledes, at dette vil blive Tilfældet, er jeg ikke helt sikker paa. — Jeg vil gerne bede om Ordet for endnu en kort Bemærkning, Hr. Formand.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fisker): Der er blevet rettet en Forespørgsel til mig af det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen; han mente, at der var Grund til for Det frie Folkepartis Repræsentanter her i Salen at faa Klarhed paa, om de havde samme Adgang til Radioen, som andre Befolkningsgrupper havde. Det ærede Medlem spurgte mig, om jeg vilde medvirke til, at der blev lige Adgang til Radioen for de forskellige Befolkningsgrupper, og henviste i denne Forbindelse til, at medens 1. Maj-Udsendelserne fra „Folkets Hus“ havde været meget omfattende, havde man i Fjor nægtet Transmission af Bondemødet i Rønge.

Jeg vil gerne i den Anledning sige til det ærede Medlem, at de særlige Udsendelser paa 1. Maj Dagen blev første Gang foranstaltet i Fjor efter enstemmig Vedtagelse af Radioraadet, der, som bekendt, har Medlemmer fra forskelligt politisk Hold. Den tilsvarende Udsendelse i Aar er i alle Enkeltheder blevet godkendt af Programudvalget. Det ærede Medlem har Ret i, at Røngemødet i sin Tid ikke transmitteredes; skønt et Andragende herom var indsendt rettidigt. Radioraadet har formentlig ikke fundet Anledning hertil, der maa hvert Aar afvises en lang Række Anmodninger om Transmission af dette eller hint Møde, men det ærede Medlem kan ikke deraf slutte noget i Retning af, at det skulde være et Forsøg paa at hindre fra Regeringens Opfattelse divergerende Anskuelse i at komme til Orde i den danske Statsradiofoni. Det bedste Bevis paa, at det ikke er Tilfældet, har det ærede Medlem i den Kendsgerning, at der i Forbindelse med Bondetoget Aaret i Forvejen i 1935 transmitteredes et Møde, hvor flere af Togets Ledere havde Ordet og talte til hele Landet gennem Radioen.

Endelig skal jeg i Anledning af det ærede Medlems Spørgsmaal sige, at i Hen-